

Openingstoer 2009.

In de afgelopen natte en koude winter dacht ik nog wel eens terug aan de openingstoer van 2008 in de Harz. Dat was ook nat en koud, maar wel in een warm gezelschap. Daarom ook weer voor 2009 geboekt, zelfs al zou het weer tegenvallen, ik weet dat mijn motor en ik er tegen kunnen. Toen het weekend dichterbij kwam, werd ook het weer steeds beter. Op donderdag 2 april werd dan ook genietend van de zon de tocht naar het uiterste zuiden van ons land ingezet. In dit bijna on-Nederlandse gebied in een hotel lekker gegeten, overnacht en ontbeten. De volgende ochtend naar de Rozenhof om me aan te sluiten bij oude en nieuwe bekenden. Hier stond de vlaai met een lekker kopje koffie al klaar. Eigenlijk een soort ontbijt deel 2. De vlaai was van dusdanige afmeting, dat je zeker wist dat je de eerste uren niet van je motor zou afwaaien, al kreeg je windkracht acht. De tocht voerde ons via Vaals naar België, en van daaruit naar de Duitse Eifel. Een mooie route, mooie bochten, fraaie natuur en leuke plaatsen en plaatsjes. Onderweg natuurlijk hier en daar genieten van een cappuccino of zo op een terras in zon, dit doet het motorhart ontwaken uit zijn winterslaap! Bij Kripp liep het asfalt plots af het water in. Zou daarom mijn Zümo waterdicht zijn, dacht ik nog even? Maar nee, van Kripp naar Linz werd de Rijn overgestoken met een veerpont, een leuke manier om het water over te komen, en het benadrukt het relaxte karakter van de tour.

In Bierenbachtal aangekomen blijken wij zo'n beetje het hele hotel te bezetten, geen wonder dus dat het er zo gezellig was. Het terras zag al snel blauw van de motorrijders van de KNMV, vanwege de die ochtend gekregen blauwe polo. Bij sommige motorrijders waren de verhalen nog groter dan de glazen bier, en ook net zo smakelijk en bruisend. Om kwart over zeven was het etenstijd, een buffet met ruime keuze en goed eten. Uitbuiken kon nog in het café of voor de echte bikkels buiten op het terras, onder het genot van een glaasje of een kopje.

Zaterdag was er een ronde van zo'n 260 km door het Eifellandschap. De zon kwam niet echt door, maar het was goed motorweer. De diverse terrassen langs de route werden dan ook weer goed bevolkt door motorminnende Nederlanders. Dat leverde ook weer plaatselijke fans op, zo schijnen er diverse foto's gemaakt te zijn met zo'n camera in een blikken schoenendoos boven op een afgezaagde lantaarnpaal. Wat de paparazzi daar al niet verzinnen zeg.

's Avonds was het weer genieten van een goede Duitse maaltijd en divers Duits vocht waarna speciaal voor ons de kelderbar werd geopend.

De volgende ochtend was het weer tijd voor een stevig ontbijt, tassen en koffers volproppen en alles in, aan en op de motor bevestigen. Velen namen de route via de Rozenhof terug. Voor mij als oost-Nederlander was dat toch wel een beetje uit de koers, dus ik besloot een korte route over landwegen via het Sauerland te nemen. Zondagmiddag heb ik tevreden de motor weer bij huis neergezet. De grijns op mijn gezicht bleef geloof ik nog een paar dagen zitten. Volgend jaar maar weer?